

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de juliol del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Yves PICOD i M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 17-09-2014 la representació processal de la companyia d'assegurances "F., SA" va formular demanda en reclamació de quantitat contra la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A.", sol·licitant la condemna de la defenent a satisfer a la seva mandant la quantitat de 4.142,57 euros en concepte de danys causats al vehicle propietat de la societat "C., SL", augmentada dels interessos legals corresponents, juntament amb les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

La representació processal de la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A." va contestar la demanda en data 01-10-2014, oposant-se totalment als arguments exposats a la mateixa, tot sol·licitant la desestimació

dels pediments efectuats de contrari i la imposició a l'adversa, en tot cas, de les costes processals derivades del procediment, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar sentència en data 29-03-2017 i va decidir: *"Que desestimant íntegrament la demanda formulada per la companyia d'assegurances "F., S.A." contra la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A.", ha d'absoldre i absol lliurement a la darrera de tots i cadascun dels pediments efectuats de contrari amb condemna en costes processals d'aquesta instància segons s'ha raonat en el III.- Considerant."*

III.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia d'assegurances "F., SA" i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions presentades en data 26-05-2017, demana la seva revocació i que s'estimi en la seva integritat la reclamació formulada en el seu escrit de demanda, imposant a l'adversa les costes de la tramitació del present plet en les seves dues instàncies, incloses les derivades de la intervenció de l'advocat i el procurador d'aquesta part.

IV.- Per contrari, en data 20-06-2017 la part recorreguda va presentar escrit de contesta a les conclusions, en virtut del qual demanava que es procedís a desestimar el recurs i imposar a la recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO.

FONAMENTS DE DRET

I.- Impugna la sentència la representació lletrada de "F., SA" en discrepar del criteri de l'Hble. Batlle respecte a la inexistència de responsabilitat de la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A." en la causació dels danys de la furgoneta marca Citroën, model Jumper 2.0 Hdi

amb matrícula XXXXXX, conduïda pel Sr. G.S.D. en encastar-se contra la jàssera d'un forjat de l'aparcament del conjunt residencial.

Considera la part recurrent que la comunitat de propietaris demandada va incórrer en una manca de diligència per a evitar els danys produïts, en no senyalitzar ni avisar de l'existència del que considera unes característiques especials, extraordinàries i imprevisibles de l'aparcament, com seria el descens sobtat del forjat.

No és objecte de controvèrsia que l'estacionament compleix la normativa sobre alçades que estableix l'article 31 del Decret d'aprovació de la modificació del reglament de construcció, segons el qual "l'alçada mínima lliure, en places d'aparcament i carrils de circulació, ha de ser de 2,20 metres. Aquesta altura es pot rebaixar a 2,00 metres sota elements estructurals o conductes d'instal·lacions."

A l'informe pericial del perit Sr. M.L. –que no ha estat impugnat– es consigna que la porta d'entrada de l'aparcament té una alçada d'entrada d'entre 2,23 metres i 2,31 metres, amb punts de circulació dins del pàrquing de 2,37 metres segons alçada del primer forjat i reducció sota el segon forjat fins a 2,08 metres, sent l'alçada del vehicle tipus furgoneta sinistrat la de 2,13 metres.

En el lloc on es va produir l'accident, el sostre tenia una alçada de 2,08 metres sota la jàssera d'un forjat, quina condició d'element estructural no es discuteix, i la seva alçada s'adequava, per tant, a la normativa vigent.

Seria la imprevisible reducció sobtada de l'alçada del sostre la que, segons la part recurrent, constituiria una circumstància especial i excepcional que hauria d'haver estat degudament senyalitzada per advertir als conductors de tal obstacle.

En les fotografies del garatge annexades al peritatge s'aprecien al sostre jàsseres i instal·lacions que fan que hi hagi canvis d'alçada que són clarament visibles pels usuaris, inclòs el tram en que es va produir l'accident, de forma que en cap cas es pot dir que es tracti d'obstacles que qualsevol conductor no pogués advertir i adoptar la diligència deguda per a evitar un resultat com el que es va produir.

Resulta un fet no controvertit que el Sr. G.S.D. era usuari habitual del garatge, on havia estacionat diversos tipus de vehicles. Era, per tant, coneixedor del lloc i de les seves característiques en quant a la seva alçada i desnivells del sostre, que d'altra banda eren perfectament visibles i no el podien sorprendre. El dia de l'accident conduïa una furgoneta de grans dimensions que mai havia estacionat al garatge.

Era al Sr. G.S.D. a qui pertocava comprovar si aquest vehicle, per la seva alçada, podia passar pel tram del garatge en què el sostre era més baix, el que podria fàcilment haver fet anant a poca velocitat, cosa que no va fer. Ans al contrari no va reduir la velocitat i es va encastar contra la jàssera d'un forjat.

Si el garatge s'adequava a nivell d'alçades a la normativa vigent, el desnivell del sostre era fàcilment visible i el Sr. G.S.D. era usuari habitual del garatge, en cap cas es pot dir que fos imprevisible l'obstacle que per a la furgoneta que conduïa representava l'alçada del sostre en el tram en què es va produir l'accident i que, per tant, la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A.", l'hagués hagut de senyalitzar i hauria incorregut en una conducta negligent al no fer-ho.

No va ser una conducta negligent de la Comunitat de Propietaris del Conjunt Residencial "A." la causa de l'accident i el recurs ha de ser desestimat.

II.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51, 5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de "F., SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle en data 29-03-2017, que CONFIRMEM íntegrament i imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-